

Fyrisøgn 09.11.2021

Einaferð var tað ein prinsur, sum fór út at leita sær eftir einari konu. Pápin var kongur yvir einum stórum ríki. Hann bað hann ansa væl eftir sær, tá ið hann fór avstað. Við sær hevði hann sín hvíta hest, sín hund og sítt svørð. Og so helt hann sína leið út í heimin.

Fyrst hittu hann ein risa við trimum beinum. Hann segði: “Tann, sum ætlar sær fram við mær, skal fyrst fram við mær!” Sum sagt so gjørt. Prinsurin dró sítt góða svørð og drap risan.

Síðan hittu hann eina gívrur við trimum nasum. Hon segði: “Tann, sum ætlar sær fram við mær, skal fyrst fram við mær!” Sum sagt so gjørt. Og prinsurin dró aftur sítt svørð og drap gívrina.

At enda hittu hann ein dreka við trimum longum tungum. Hann segði: “Tann, sum ætlar sær fram við mær, skal fyrst fram við mær!” Sum sagt, so gjørt. Prinsurin ætlaði at taka svørðið fram, men hann hevði gloymt tað eftir hjá gívrini. Drekin fór nú við honum út á eina fjara oyggj. Har læsti drekin prinsin inni.